26/07/2026

Μητροπολίτης Πειραιώς: “Η Αγία Παρασκευή έγινε ο αιώνιος διαχρονικός άνθρωπος που εμπνέει και οδηγεί και χαριτώνει το λαό μας”.

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, τελέστηκε με τη δέουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα χθες Σάββατο 25 και σήμερα Κυριακή 26 Ιουλίου 2026 η μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Παρασκευής, στον πανηγυρίζοντα ιστορικό και περικαλλή Ιερό Ναό της τοπικής μας Εκκλησίας που βρίσκεται στην περιοχή της Καλλίπολης στον Πειραιά, τον οποίο «πύργωσε η θυσιαστική αγάπη των πατέρων μας, που ήρθαν κατατρεγμένοι από τα άγια χώματα της Μικρασίας, από την ιστορική Καλλίπολη, στη νέα Καλλίπολη της Αττικής γης, και έφεραν μαζί τους την πίστη τους, την ευσέβειά τους, τους θησαυρούς που

απολαμβάνουμε όλοι σε αυτόν τον Πανίερο Ναό», όπως χαρακτηριστικά είπε ο Σεβασμιώτατος κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του στην Ακολουθία του Εσπερινού.

Κατά την Ακολουθία του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε και η τελετή ενθρονίσεως της Ιεράς Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία απεικονίζει την Παναγία ως «Πλατυτέρα των Ουρανών».

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στον βίο της Αγίας Παρασκευής, η οποία έζησε «στο πρώτο ήμισυ του Β΄ μετά Χριστόν αιώνα. Στα πέτρινα και σκληρά χρόνια των διωγμών κατά της αμωμήτου ημών πίστεως», σημείωσε πως «έζησε το Ευαγγελικό μήνυμα σαν χάρισμα της ζωής της» και πως η Αγία «αφιέρωσε τη ζωή της, την ύπαρξή της στον Νυμφίο Χριστό και ανέβηκε ψηλά πνευματικά και έγινε απόστολος της πίστεως σε εκείνους τους σκληρούς και πέτρινους χρόνους των διωγμών και του αίματος της πίστεως.

Κήρυξε το Ευαγγέλιο και για τον λόγο αυτόν η παρθένος Παρασκευή η Ρωμαία έγινε στόχος του ειδωλολατρικού κατεστημένου της εποχής της». «Πέρασε πολυώδυνα βάσανα, έμεινε σταθερή και αμετακίνητη στην πίστη και στον έρωτα

προς τον ζωντανό Θεό και όταν η ρομφαία του δημίου απέτεμνε την κεφαλή της Παρθένου και Οσίας Παρασκευής, η Αγία Παρασκευή έγινε ο αιώνιος διαχρονικός άνθρωπος που εμπνέει και οδηγεί και χαριτώνει το λαό μας και την πίστη μας επί δεκαοκτώ τώρα αιώνες», πρόσθεσε.

Κεντρικό σημείο του κηρύγματος του Σεβασμιωτάτου αποτέλεσε η ερμηνεία του απολυτικίου της Αγίας Παρασκευής «στο οποίο συμπυκνώνεται όλη η πίστις, αλλά και η ζωή της Αγίας», όπως χαρακτηριστικά είπε. Ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε τη θεολογική πυκνότητα και τη γλωσσική αρτιότητα του ιερού ύμνου, επισημαίνοντας συγχρόνως τη μοναδική αξία της ελληνικής γλώσσας ως φορέα του πολιτισμού και της θεολογικής εκφράσεως. Επίσης, μέσα από προσωπική του αναφορά στη διακονία του στην πέμπτη Ήπειρο, στην Αυστραλία, μίλησε για τον παγκόσμιο θαυμασμό που εξακολουθεί να προκαλεί ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική γλώσσα, καλώντας όλους να συνειδητοποιήσουν τον πολύτιμο αυτό θησαυρό.

Αναφέροντας τη φράση «Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε», επισημαίνοντας πως «η Αγία Παρασκευή ήταν τέκνο προσευχής», τόνισε: «Γεννήθηκε ημέρα Παρασκευή και την ονόμασαν Παρασκευή, αλλά το όνομά της σημαίνει ‘’προετοιμασία’’. Αυτό σημαίνει το όνομα Παρασκευή. Σημαίνει

προετοιμασία για το Σάββατο και την Κυριακή». «Προετοιμασία, λοιπόν, είναι το όνομα της Οσίας Παρασκευής», υπογράμμισε, σημειώνοντας παράλληλα κάτι το οποίο «μας λέγει ο ιερός υμνογράφος: ότι επέδειξε ‘’σπουδή κατάλληλον’’. Και συνέχισε: «Η Παρασκευή προετοιμάσθηκε με αγώνα, με πίστη, με αφοσίωση, με τιμή, με λατρεία, με αγάπη. Με όλες τις αρετές προετοιμάσθηκε και αγωνίσθηκε η φερώνυμος, αυτή που έχει το όνομα, αυτή που φέρει το όνομα της προετοιμασίας και του ιερού αγώνα».

Αναφερόμενος στη συνέχεια στον στίχο «τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι», τόνισε ότι η Αγία είχε ως μόνιμη κατοικία της την πίστη στην αιώνια ζωή και στη Βασιλεία του Θεού. Αυτή η ακλόνητη βεβαιότητα έγινε η δύναμη που της επέτρεψε να παραμείνει αμετακίνητη μπροστά στα βασανιστήρια και να αναδειχθεί αθληφόρος και νικήτρια του πνευματικού αγώνα.

«Η προετοιμασία, λοιπόν, και ο αγώνας ο κατάλληλος και η σπουδή και η προσπάθεια της Αγίας Παρασκευής είχε μια πίστη, μια βεβαιότητα, μια ελπίδα. Εμφορείτο από μια αλήθεια, η οποία ως φωτιά πνευματική την κατέκαιε και της έδινε τη δύναμη να αγωνίζεται». «Αυτή η ομώνυμος πίστης ήταν η πίστη στην αιώνια ζωή, στην αιώνια κοινωνία με τον Αληθινό Θεό, στην αιώνια μετοχή, στην

αγάπη Του», ανέφερε, σημειώνοντας πως «έγινε, λοιπόν, κατοικία της, όλη της η ζωή.

Όλη της η ύπαρξη είχε ως κατοικία την πίστη, δηλαδή την αιώνια πεποίθηση και αλήθειά της. Και αυτή η πανάχραντος νύμφη του Χριστού που είχε ως κατοικία της την αιώνια πίστη της στην αιώνια πατρίδα, στη μέλλουσα πόλη, ήταν αθληφόρος, δηλαδή νικήτρια στον πνευματικό αγώνα». «Η αιώνια κατοικία της ήταν η αιώνια πίστη της», συμπλήρωσε.

Εξηγώντας τα λόγια «ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», υπογράμμισε ότι η Αγία, έχοντας πλέον κατακτήσει την αιώνια κοινωνία με τον Θεό, συνεχίζει να μεσιτεύει υπέρ των πιστών, να προσφέρει ιάσεις, παρηγορία, ενίσχυση και την ελπίδα της αιωνίου ζωής σε όσους προστρέχουν με πίστη στη χάρη της.

Σημείωσε πως η Αγία Παρασκευή «επέτυχε των επαγγελιών, νίκησε τον κόσμο της φθοράς, έγινε μάρτυς Κυρίου και νύμφη Χριστού, απέκτησε την αιώνια κατοικία στη ζωή του Θεού, στον ουρανό, στην υπέρβαση της φθοράς και του θανάτου. Για αυτό και μας χαρίζει ιάματα, θεραπείες, ευλογίες, δεήσεις, μεσιτείες και τη Χάρη

του Ζώντος Θεού και ανταποκρίνεται στις δικές μας παρακλήσεις. Προχέει ιάματα και χαρίζει την αιώνια ελπίδα και την αιώνια προοπτική σε όλους μας».

«Ήρθαμε σήμερα σε αυτήν για να πάρουμε το μήνυμα της δικής της νίκης. Για να λάβουμε και εμείς χάρη από τη χάρη της και ευλογία από την ευλογία της», πρόσθεσε στη συνέχεια, τονίζοντας παράλληλα πως «η τιμή της Μάρτυρος δεν γίνεται με λόγια, αλλά με τη μίμηση του τρόπου της υπάρξεως της. Εκείνη προετοιμάσθηκε με τον ένθεο βίο της για να αποκτήσει την αιώνια κοινωνία και πατρίδα».

Επεσήμανε, επίσης, ότι όπως η Αγία Παρασκευή προετοίμασε ολόκληρη την ύπαρξή της για την αιωνιότητα, έτσι και κάθε χριστιανός καλείται να αγωνισθεί πνευματικά, έχοντας πάντοτε επίγνωση της προσωρινότητας της παρούσης ζωής και της βεβαιότητας του θανάτου, ο οποίος αποτελεί την πιο αδιάψευστη πραγματικότητα της ανθρώπινης υπάρξεως.

«Εύχομαι ειλικρινώς η Αγία Παρασκευή να μας εμπνεύσει, να μας χαριτώσει και να μας δώσει τη βαθιά αίσθηση της ευθύνης και της ελευθερίας μας», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, και σημειώνοντας

χαρακτηριστικά πως «γύρω μας και κοντά μας ελλοχεύει ο θάνατος», επεσήμανε ότι οι άνθρωποι συχνά θεωρούν πως ο θάνατος αφορά μόνο τους άλλους, ενώ στην πραγματικότητα αποτελεί βεβαία προοπτική για όλους.

Για τον λόγο αυτόν, τόνισε πως θα πρέπει όλοι να προετοιμαζόμαστε καθημερινά για τη συνάντησή μας με τον Θεό, νικώντας την αμαρτία και ακολουθώντας το παράδειγμα της Αγίας Παρασκευής, η οποία επαναστάτησε απέναντι στη φθορά και στον θάνατο και αξιώθηκε του στεφάνου της νίκης.

«Η Αγία Παρασκευή είναι ένα πρόσωπο που επαναστάτησε κατά του θανάτου και της φθοράς και νίκησε και έλαβε το στεφάνι της νίκης». «Είθε να τη μιμηθούμε όλοι και να πάρουμε στη ζωή μας το δικό της πρότυπο υπάρξεως για τον προσωπικό μας αγώνα», τόνισε καταλήγοντας.

Κατά την Ακολουθία του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε και η τελετή ενθρονίσεως της Ιεράς Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία απεικονίζει την Παναγία ως «Πλατυτέρα των Ουρανών».

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη δοξολογία του προς τον Τριαδικό Θεό, τονίζοντας ότι η τοπική Εκκλησία είναι «Παναγιοσκέπαστη και Παναγιοφρούρητη», καθώς «απολαμβάνει τις άπειρες Μητρικές παρρησίες και δωρεές της Κυρίας των Αγγέλων».

Αναφέρθηκε στην ιδιαίτερη ευλογία που αποτελεί για κάθε Ιερό Ναό της Μητροπολιτικής μας Περιφερείας η παρουσία ενός ιερού εικονίσματος της Παναγίας με ένα από τα άπειρα και γλυκύτατα προσωνύμιά της», ενώ έκανε ιδιαίτερη μνεία στην Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Η Πάντων Χαρά», «η χαρά όλων. Του κόσμου, του σύμπαντος, της ζωής, της υπάρξεως», όπως χαρακτηριστικά είπε, η οποία φυλάσσεται στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής και αποτελεί σημείο αναφοράς της ευλάβειας των πιστών προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε επίσης στην Ιερά Εικόνα της «Πλατυτέρας των Ουρανών», έργο των αδελφών Στυλιανού και Χρήστου Σούτσου, του έτους 1949, η οποία βρισκόταν στην κόγχη του Ιερού Βήματος. Λόγω της φθοράς που είχε υποστεί η εικόνα απομακρύνθηκε από τον χώρο για λόγους προστασίας και συντηρήσεως και, μετά την καλλιτεχνική της αποκατάστασή της από τον αγιογράφο κ. Νικόλαο Βλαχάκη, επανήλθε πλέον στην εκκλησιαστική ζωή του Ναού.

Με ιδιαίτερη χαρά και ευλογία, η Ιερά Εικόνα τοποθετήθηκε εν μέσω του εκκλησιάσματος, προκειμένου οι πιστοί να έχουν τη δυνατότητα να την προσκυνούν και να αποδίδουν την οφειλόμενη τιμή στην Υπεραγία Θεοτόκο, τη Μητέρα του Κυρίου και Μητέρα όλων των ανθρώπων.

Ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη εκ βάθους καρδίας το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού και Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, Πρωτοπρεσβύτερο π. Ελισσαίο Κυνούση, καθώς και όλους τους ευσεβείς ενορίτες για την ευλάβεια και την αγάπη τους προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε η χάρη της Παναγίας και η άπειρη μητρική Της σκέπη να αγιάζουν, να προστατεύουν και να περιφρουρούν πάντοτε τον Ιερό Ναό, τους κληρικούς και όλους τους πιστούς, ώστε η παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου να αποτελεί διαρκή πηγή ελπίδος, παρηγορίας και πνευματικής χαράς.

Σήμερα Κυριακή, 26 Ιουλίου 2026, τελέστηκε δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, ο οποίος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Δείτε φωτογραφικό υλικό από την Ακολουθία του Εσπερινού **ΕΔΩ** και από τη Θεία Λειτουργία **ΕΔΩ**.